

Vstát, svůj ú - kol znát:
dát svě-tlo tvé lá - sky - pře - vzá - cný lék. Ří - káš
nám: ko - nej ka - ždý mou vů - li a
při - ná - šej li - dem mo - je po - že - hná -
ní. Ú - kol náš je žít dle
prá - va, bli - žním svým zdar
u - pří - mně přát. Tou - hy
zlé vy - zná - vat Pá - nu a
Jej na - de vše ctít.

VSTÁT, SVŮJ ÚKOL ZNÁT

2. Vstát, tvou lásku dát / všem, kteří tíž svou už nemohou nést. / Úkol náš: tomu, kdo stále zoufá, / kdo zoufalstvím spoután, poslem naděje být. / Úkol náš je žít dle práva, / bližním svým zdar upřímně přát, / touhy zlé vyznávat Pánu a Jej nade vše ctít.
3. Zní, kéž píseň zní dál, / píseň tvá, krásná - o vítězství. / Ty jsi Pán nade vším zlým / a hříchem, proto jása tvá církev - díky zmrtvýchvstání. / Úkol náš je žít dle práva, / bližním svým zdar upřímně přát, / touhy zlé vyznávat Pánu a Jej nade vše ctít.

*Zvední se, povstaň.
Neboť proto jsem se ti zjevil,
abych tě učinil svým služebníkem
a svědkem toho, co jsi spatřil
a co ti ještě dám poznat.*

Sk 26,16